

РЕШЕНИЕ

№ 34

гр. Берковица, 17.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЕРКОВИЦА, ВТОРИ СЪСТАВ, в публично заседание на втори април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ЮЛИТА Н. Г.А-ТРИФОНОВА**

при участието на секретаря **НИНА ЛЮБ. Г.А**
като разгледа докладваното от **ЮЛИТА Н. Г.А-ТРИФОНОВА**
Административно наказателно дело № 20241610200017 по описа за 2024 година

Производството е по чл. 59, ал. 1 и сл. от ЗАНН.

Постъпила е жалба от Т. И. М., ЕГН ***** от град Берковица, кв. Раковица, ул. „.....“ № 30А против Наказателно постановление № 23-0243-001054/ 13.12.2023 г. на Началник група в ОД МВР Монтана, РУ Берковица, с което му е наложено административно наказание глоба в размер на **200,00** лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП, за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП. На основание Наредба № Из – 2539 от 17.12.2012 г. на МВР на водача са отнети общо 10 контролни точки.

В жалбата сочи, че наказателното постановление е неправилно и незаконосъобразно, поради което моли съда същото да бъде отменено.

В съдебно заседание се явява лично, поддържа жалбата и доразвива доводи за отмяна на атакуваното НП като неправилно и незаконосъобразно по изложени в жалбата съображения.

Административно-наказващият орган, издал наказателното постановление Началник група в ОДМВР, РУ Берковица, призован съгласно императивната разпоредба на чл. 61, ал. 1 от ЗАНН не се явява в съдебно заседание и не изпраща представител. В придружителното на жалбата писмо моли съда да потвърди с решение НП № 23-0243-001054 от 13.12.2023 г. на Началник група към ОД МВР Монтана, РУ Берковица.

Жалбата е подадена в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН от надлежна страна, отговаря на изискванията на чл. 84 от ЗАНН, във вр. чл. 320 от НПК, поради което се явява процесуално **допустима**.

Разгледана по същество жалбата е **основателна**.

Съдът след като прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното: Обжалваното НП е издадено въз основа на акт за установяване на административно нарушение серия G A № 1086121/ 15.10.2023 г., съставен на жалбоподателя за това, че на 15.10.2023 г. около 11:30 часа в село Замфирово, улица „Замфир Попов“, кръстовището с улица „Лазар М.“, управлява лек автомобил „.....“, с регистрационен номер, като автомобила е с прекратена регистрация на 16.06.2023 год. във връзка с чл. 143(10) от ЗДвП, с което МПС-то не е регистрирано по надлежният ред. С постановление за отказ да се образува досъдебно производство №5355/ 23 г. и УРИ № 243000-7456/ 16.11.2023 г. на Мария Соколова - прокурор в ТО-Берковица при РП Монтана, се постановява отказ да се образува ДП и се прекратява преписка вх. №5355/ 2023 г. и се налага административно наказание спрямо нарушителя по АУАН серия G A бл. № 1086121/ 15.10.2023г. по описа на РУ- Берковица.

По този начин според наказващия орган жалбоподателят е осъществил състава на нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

По делото са представени като доказателства НП, АУАН, Постановление за отказ от образуване на досъдебно производство, Докладна записка, Придружително писмо, Докладна записка, Заповед от 14.05.2018 г., Заповед от 07.06.2017 г., Справка картон на водача, с административно наказателната преписка, както и в съдебно заседание: Застрахователна полица, Свидетелство за регистрация на МПС.

Актът бил съставен от И. М. И.- младши автоконтрольор при ОД МВР Монтана, РУ Берковица и подписан от В. Д. Г. в качеството му на очевидец на нарушението и свидетел при съставяне на акта. АУАН е предявен на жалбоподателя на 15.10.2023 г., като е подписан от него без възражения. Същият не се е възползвал от законното си право и не е депозирал писмени възражения в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН.

Същевременно въз основа на така съставения акт и съобразявайки материалите в административно- наказателната преписка е издадено наказателно постановление № 23-0243-001054 от 13.12.2023 г. на Началник група към ОД МВР Монтана, РУ Берковица, оправомощен със Заповед № 8121з- 1632/ 02.12.2021 г. на Министъра на МВР с което на Т. И. М., ЕГН ***** от град Берковица, кв. „Раковица“, ул. „.....“ № 30А е наложено административно наказание глоба в размер на **200,00** лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП, за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

Така установената фактическа обстановка се потвърждава от събраните по делото доказателства- обяснения на жалбоподателя и присъединените на основание чл. 283 от НПК писмени доказателства. В хода на съдебното следствие актосъставителят И. М. И. и свидетелят по АУАН В. Д. Г., редовно призовани, не се явяват и не дават показания. Жалбоподателят М. заявява, че не държи на разпита на свидетелите, при което след съвкупна преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства, съдът намери, че

делото е изяснено от фактическа и правна страна и без разпита на редовно призованите И. и Г., заради което бяха заличени.

Въз основа на така изложените фактически обстоятелства, съдът направи следните правни изводи:

Съдът намира, че жалбата като депозирана в срок, от легитимирано за това лице и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, е допустима. Съгласно дадените от закона правомощия, съдът следва да извърши цялостна проверка на обжалваното НП, досежно неговата законосъобразност.

В случая, нарушението, за което е ангажирана отговорността на жалбоподателя и за което е издадено процесното наказателно постановление е свързано с императивното задължение, предвидено в чл. 140, ал.1 от ЗДвП, съгласно която норма по пътищата, отворени за обществено ползване се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места.

Съдът намира, че в материалите по АНП не се съдържат доказателства за осъществен състав на чл.140, ал.1 от ЗДвП. Фактът, че в АУАН не са изложени възражения по установеното административно нарушение от страна на лицето, не означава, че изложеното в самия акт се приема за безспорно установено. В случая не следва да намери приложение и разпоредбата на чл.189, ал.2 от ЗДвП. За да се приеме, че съставеният АУАН и м а доказателствена сила, следва установените в него факти да се потвърждават от приложените доказателства, докато в случая това не е така. Както в хода на АНП, така и в съдебната фаза на производството няма представени доказателства, че действително автомобилът е бил със служебно прекратена регистрация от 16.06.2023 г. За да е налице основание за това, е необходимо освен да е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574 ал.11 от КЗ, да е налице и уведомяване на собственика на превозното средство за това, съобразно изричната норма на чл.143, ал.10 от ЗДвП и приложимата Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства.

В случая е настъпил единствено факта на прекратена служебна регистрация за процесния автомобил, като няма данни дали собственикът на автомобила е бил уведомен за това. След като не се доказва по безспорен и категоричен начин, че собственикът е уведомен, че служебно е прекратена регистрацията на автомобила му, то не е изпълнен фактическият състав на чл.143, ал.10 от ЗДвП, който кумулативно изисква освен прекратяване на регистрацията и уведомяване на собственика за това. Необорени по никакъв начин са твърденията на въззивника, че по никакъв начин не е бил уведомен за обстоятелството, че автомобилът е deregистриран по служебен ред, нито от Гаранционния фонд, нито от Сектор ПП-Монтана. Табелите са били поставени на автомобила. Автомобилът е бил deregистриран служебно, без

да са ангажирани каквито и да било доказателства това обстоятелство да е било доведено до знанието на жалбоподателя, съответно собственика съобразно изискването на чл.143, ал.10 от ЗДвП, или да и е било станало известно по друг повод и същият да е бил информиран към момента, в който е спрял да управлява автомобила на 15.10.2023 г. Поради което няма как да се приеме, че от субективна страна въз. М. е осъществил състава на нарушение по чл.140, ал.1 от ЗДвП. На същия няма как да се вмени вина, била тя умишлена или непредпазлива за това, че е осъществил състава на чл.140, ал.1 от ЗДвП.

За съставомерността на всяко нарушение следва да са осъществени признаците както от обективна, така и от субективна страна и липсата на който и да е от тези признаци винаги обуславя извод за несъставомерност на извършеното. Няма доказателства въззивникът виновно да е управлявал служебно deregистрирано МПС, същият изобщо не е знаел, че автомобилът е бил служебно deregистриран.

Жалбоподателя не е санкциониран за това, че управлява МПС, за което няма сключена и действаща застраховка ГО на автомобилистите, че да се изследва фактът дали е знаел или не, че няма сключен такъв договор. Той е санкциониран, за това, че управлявала автомобил с прекратена регистрация. Прекратяването на регистрацията на автомобила, като последица от липса на валидна застраховка ГО съставлява сложен фактически състав, включващ задължение и на прекратяващия регистрацията орган да уведоми собственика- чл.143, ал.10 ЗДвП. Когато липсват доказателства собственикът, респективно ползвателят да е уведомен, то тогава същият няма съзнание за осъществен състав на нарушение.

За нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП е предвидено специално наказание в разпоредбата на чл.175, ал.3, пр.1 от ЗДвП, която предвижда, че се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 до 12 месеца и с глоба от 200 до 500 лева водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред.

В конкретния случай не само, че АНО е нарушил разпоредбата на чл.53, ал.1 от ЗАНН, тъй като не е установил по безспорен начин виновно поведение от страна на нарушителя, но е наложил наказание на нарушителя, без да е било установено безспорно извършването на нарушението от обективна и субективна страна, което обуславя и неправилно приложение на материалния закон, тъй като на въззивника е наложено наказание за нарушение, което не е безспорно доказано, че е извършил. В НП не е посочено и нито едно доказателство /с изключение на АУАН/ подкрепящо нарушението от субективна страна.

Предвид гореизложеното съдът намира, че НП следва да бъде отменено.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

.....

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-0243-001054/ 13.12.2023 г. на Началник група в ОД МВР Монтана, РУ Берковица, с което е наложено на Т. И. М., ЕГН ***** от град Берковица, кв. „Раковица“, ул. „.....“ № 30А административно наказание - глоба в размер на **200,00** (двеста) лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от **6** (шест) месеца на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП, за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП и на основание Наредба № 2539 от 17.12.2012 г. на МВР на водача са отнети 10 контролни точки, КАТО НЕПРАВИЛНО И НЕЗАКОНСЪОБРАЗНО.

Решението може да се обжалва пред АС Монтана в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните, че е изготвено, на основанията предвидени в НПК и по реда на Глава дванадесета от АПК.

Съдия при Районен съд – Берковица: _____